на пр. p *и* u *е равна на два прави*; защо-то $q + p = 2d$, а $q = u$, слѣд. $u + p = 2d$.

§. 33. *Теорема. Двѣ линіи, отъ кои-то сѣка отдѣлно е успорѣдна на третьѫ, успорѣдни сѫ и по между си.*

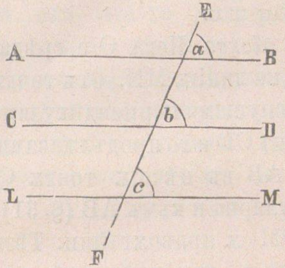

Черт. 52.

Нека AB || CD и LM || CD (черт. 52), трѣба да докажемъ, AB || LM.

Доказ. Ако AB || CD, то $\angle a = \angle b$ като съотвѣтственни, (§. 32, слѣдствіе 2); сѫщо, ако LM || CD, то $\angle c = \angle b$, пакъ като съотвѣтственни. Нъ двѣ величини, отдѣлно равни на третьѫ, равни сѫ и по между си, слѣд. $\angle a = \angle c$. Послѣдне-то равенство показва, чи линія AB е успорѣдна на LM (§. 30 слѣдствіе 2).

§. 34. *Теорема. Отсѣчки-тѣ на двѣ успорѣдни между други двѣ успорѣдни сѫ равни.*

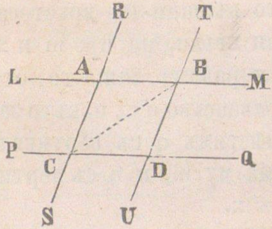

Черт. 53.

Нека LM || PQ и RS || TU (черт. 53); трѣба да докажемъ, чи AB = CD и AC = DB.

Доказ. Съединявами точкѫ B съ C; трижгълници ABC и DBC сѫ равни (§. 16), защо-то BC е обща страна, $\angle BCD \angle ABC$ (като кръстосани отъ успорѣдни-тѣ LM и RQ), сѫщо $\angle DBC = \angle ACB$ (пакъ като кръстосани). Отъ равенство-то на трижгълници ABD и DBC слѣдува AB = DC и AC = BD.